



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 193/2018-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. mája 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Ondrejom Sochorom, Profesora Sáru 3873/44, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 470/2014 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. marca 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 470/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal ako oprávnený v exekučnom konaní vedenom na okresnom súde návrh na vykonanie exekúcie. Okresnému súdu bola žiadosť súdnej exekútorke JUDr. Márie Hlavňovej o vydanie poverenia na vymoženie pohľadávky sťažovateľky proti povinnému doručená 23. júna 2014. Okresný súd uznesením sp. zn. 16 Er 470/2014 z 29. júla 2014, ktoré vydal vyšší súdny úradník, žiadosť súdnej exekútorke o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v časti o vymoženie trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní za dva právne úkony vo výške 16,62 €. Sťažovateľka podala proti uvedenému uzneseniu odvolanie, ktoré bolo okresnému súdu doručené 14. augusta 2014. Do podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo o tomto odvolaní rozhodnuté. Sťažovateľ elektronickým podaním 16. júna 2017 požiadal okresný súd o vydanie rozhodnutia, ktorým v celom rozsahu vyhovie podanému odvolaniu, alebo aby vec predložil Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“), ak sudca okresného súdu v zmysle § 374 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016 nemieni odvolaniu vyhovieť. Sťažovateľovi však nebolo doručené žiadne rozhodnutie o podanom odvolaní, preto požiadal krajský súd o poskytnutie informácie, či a pod akou značkou je vedené konanie o odvolaní sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu z 29. júla 2014. Sťažovateľke bolo elektronicky krajským súdom 28. februára 2018 oznámené, že spis okresného súdu nebol k uvedenému dňu krajskému súdu predložený. Sťažovateľka poukázala na skutočnosť, že spis sa stále nachádza na okresnom súde bez toho, aby o ňom rozhodol zákonný sudca alebo aby ho predložil krajskému súdu. Pritom od podania odvolania už uplynuli tri roky a 6 mesiacov. Okresný súd tak svojím postupom porušil základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

3. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhla, aby o jej sťažnosti rozhodol ústavný súd nálezom, ktorým vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľka zároveň požadovala, aby ústavný súd v náleze prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov, ako aj nahradiť sťažovateľke trovy právneho zastúpenia.

4. Pri príprave podkladov na rozhodnutie ústavný súd vyzval predsedníčku okresného súdu, aby sa k sťažnosti vyjadrila. Vyjadrenie okresného súdu k sťažnosti bolo ústavnému súdu doručené 22. marca 2018 a predsedníčka okresného súdu v ňom popísala priebeh konania, ako aj úkony súdu. Zároveň uviedla, že okresný súd uznesením sp. zn. 16 Er 470/2014 zo 16. marca 2018 rozhodol o odvolaní sťažovateľky tak, že napadnuté uznesenie z 29. júla 2014 zrušil. Tým okresný súd v plnom rozsahu odvolaniu sťažovateľky vyhovel.

5. Ústavný súd následne doručil vyjadrenie predsedníčky okresného súdu právnomu zástupcovi sťažovateľky s tým, že sa k nemu má možnosť vyjadriť. Vo vyjadrení právneho zástupcu sťažovateľky, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 9. mája 2018, sťažovateľka potvrdila, že o odvolaní bolo rozhodnuté uznesením okresného súdu zo 16. marca 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 5. apríla 2018. Zároveň sťažovateľka uviedla, že sťažnosť považuje za podanú dôvodne, pretože v čase podania ústavnej sťažnosti (28. februára 2018, pozn.) nebolo o odvolaní rozhodnuté. Sťažnosť tak bola podaná dôvodne. Sťažovateľka oznámila, že trvá na podanej sťažnosti v časti výroku, ktorým sa domáhala vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Zároveň však zobrala sťažnosť čiastočne späť v časti požadovaného výroku, ktorým sa domáhala, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov.

6. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„I. Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovuje, že základné právo spoločnosti [REDAKOVANÉ], so sídlom [REDAKOVANÉ], na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 16Er/470/2014 porušené boli.

Okresný súd Čadca je povinný uhradiť spoločnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], so sídlom [REDAKOVANÉ], trovy právneho zastúpenia vo výške 488,13 EUR na účet jej právneho zástupcu JUDr. Ondreja Sochora, so sídlom Profesora Sáru 3873/44, 974 01 Banská Bystrica, vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., č. účtu v tvare..., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

## II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

9. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáchoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

11. Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Podľa sťažovateľky jej práva boli porušené postupom okresného súdu v napadnutom konaní v súvislosti s rozhodovaním o odvolaní podanom proti uzneseniu, ktorým bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti vyčíslených trov právneho zastúpenia.

12. Ústavný súd sa osobitne zameril na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľky, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak „vzhlľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietáhov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľky nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného

základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

13. Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, I. ÚS 38/04, III. ÚS 199/02, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05).

14. Vychádzajúc z doterajšej stabilnej judikatúry ústavného súdu je potrebné poukázať na to, že v prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými výraznými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovел (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. III. ÚS 59/05, IV. ÚS 221/05).

15. Predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení adresovanom ústavnému súdu uviedla:

*„Uznesením zo dňa 29.7.2014 súd žiadosť o udelenie na vykonanie exekúcie zamietol v časti o vymoženie trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní za dva právne úkony vo výške 16,62 €. Dňa 29.7.2014 bolo vydané poverenie.*

*Dňa 14.8.2014 proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Dňa 12.9.2014 vyššia súdna úradníčka nariadila zaslať odvolanie súdnemu exekútorovi.*

*Dňa 10.2.2015 bolo vydané opatrenie predsedníčky súdu, na základe ktorého z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti Mgr. Jančulovej na ďalšie konanie a rozhodnutie JUDr. Plichtíkovej.*

*Sudkyňa dňa 4.3.2015 nariadila zaslať odvolanie povinnému. Dňa 11.1.2016 oprávnený doplnil návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka dňa 1.12.2016 vydala uznesenie (exekúcia vedená na Okresnom súde v Čadci pod sp. zn. 16Er/470/2014 u povereného súdneho exekútora pod č. Ex 982/2014 pokračuje). Po vrátení doručeníek od doručovaného uznesenia bol spis dňa 12.6.2017 predložený vyššej súdnej úradníčke.*

*Táto dňa 4.7.2017 nariadila kancelárii predložiť spis sudkyňi za účelom posúdenia, či mieni odvolaniu vyhovieť alebo nie.*

*Sudkyňa dňa 13.7.2017 spis zreferovala (odvolaniu mieni vyhovieť, pokyn pre vyššiu súdnu úradníčku - vypracuj koncept uznesenia). Spis bol následne predložený vyššej súdnej úradníčke. Uznesením zo dňa 16.3.2018 súd rozhodol o odvolaní oprávneného. Uznesenie bolo kanceláriou expedované dňa 16.3.2018.“*

16. Z obsahu sťažnosti, ako aj z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu k podanej sťažnosti ústavný súd vyhodnotil, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní pri rozhodovaní o odvolaní podanom proti uzneseniu okresného súdu z 29. júla 2014 vydanému súdnym úradníkom nedošlo k takej intenzite zásahu do práv sťažovateľky, ktorá by zodpovedala ústavno-relevantnému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

17. Okresný súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu z 29. júla 2014 až uznesením zo 16. marca 2018, teda po uplynutí troch rokov a šiestich mesiacov, čo nezodpovedá požiadavke hospodárnosti konania. Na druhej strane však nemožno opomenúť ani predmet rozhodovania súdu či to, čo bolo pre sťažovateľku „v hre“. V prejednávanom prípade odvolanie sťažovateľky smerovalo proti rozhodnutiu, ktorou bola zamietnutá čiastočne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to iba v časti o vymoženie trov exekúcie v sume 16,62 €. Pritom sťažovateľka požadovala vymoženie trov konania vo výške 286,62 €, z ktorej okresný súd uznesením z 29. júla 2014 rozdiel, t. j. 270 € nespochybnil. Na základe odvolania sťažovateľky okresný súd uznesením zo 16. marca 2018 uznesenie z 29. júla 2014 zrušil. Tým v plnom rozsahu vyhovel sťažovateľke, pretože predmetom vymáhania budú trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní, tak ako si ich vyčíslila sťažovateľka v návrhu na vykonanie exekúcie. Podľa názoru ústavného súdu nemožno na základe uvedených skutočností považovať postup okresného súdu za taký, ktorý by bolo možné relevantne kvalifikovať ako zbytočné prietahy v konaní v zmysle citovaných článkov ústavy a dohovoru.

18. Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

19. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky, pretože tie sú viazané na skutočnosť, že sťažnosti bude vyhovené.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2018